

■ Πανηγυρική Όμιλία

«Όρθόδοξη πίστη ἢ κατασκευασμένη πίστη;»

τῶν Σεβασμ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου
Κυριακῆ τῆς Όρθοδοξίας 2017

Τὴν Κυριακῆ τῆς Όρθοδοξίας, 20ῆ Φεβρουαρίου 2017 ἐκ. ἡμ., τὸ πρωῖ, ἐτελέσθη πολυαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίας Παρασκευῆς στὸ Μοναστηράκι, στὸ κέντρο τῶν Ἀθηνῶν, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Καλλινίκου.

Τὸ ἀπόγευμα, στὶς 18:00', πραγματοποιήθηκε στὴν Ἀθήνα μεγάλη Συνοδικὴ Ἐκδήλωσις, στὴν ἱστορικὴ Αἴθουσα τοῦ «Παρνασσού», στὴν Πλατεία Ἁγίου Γεωργίου Καρύτση.

Παρέστησαν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπός μας κ. Καλλίνικος, οἱ Σεβασμ. Μητροπολίται Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος, Δημητριάδος κ. Φώτιος, Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης, Κληρικοὶ, Μοναχοὶ καὶ Μοναχές, ὡς καὶ μεγάλο πλῆθος πιστῶν.

Στὴν ἰδιαίτερα ἐπιτυχημένη Ἐκδήλωσι, μὲ τὴν θαυμάσια παρουσία-συμμετοχὴ τῆς «Όρθοδόξου Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Χορωδίας» ὑπὸ τὸν Χοράρχην κ. Μιχαὴλ Μακρῆ, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος ἐξεφώνησε τὴν Πανηγυρική Όμιλία, μὲ θέμα: «Όρθόδοξη πίστη ἢ κατασκευασμένη πίστη;», τὴν ὁποίαν παραθέτουμε.

† Γ.Γ.Μ.

* * *

«Ὁρθόδοξη πίστη ἢ κατασκευασμένη πίστη;»

† Μητροπολίτου
Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικε·

*Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, σεβαστοὶ πατέρες, ἐκλεκτοὶ μοναχοὶ καὶ μοναχές,
ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί·*

Σήμερα, Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι ἡμέρα ἐόρτιος καὶ πανηγυρικῆ γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας. Ἱστορικὲς μνήμες μὲ ἀγῶνες καὶ θυσίες καλούμαστε σήμερα νὰ τὶς περιγράψουμε καὶ νὰ τὶς θυμηθοῦμε. Ὁ κάθε ἓνας ἀπὸ ἐμᾶς ἐδῶ μέσα ποὺ εἶχε τὴν εὐλογία σήμερα τὸ πρωὶ νὰ συμμετάσχει ἐνεργῶς στὴν Θεία Εὐχαριστία, σὲ ἓνα σημαντικὸ ποσοστὸ βίωσε μὲ μυστηριακὸ τρόπο τὴν λειτουργία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὴν καρδιά του. Ἐπίσης, θυμῆθηκε κατὰ τὴν ἀνάγνωση τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας ὀνόματα, ἐποχές, γεγονότα καὶ θυσίες Ἁγίων προσώπων.

Ἄν θὰ θέλαμε νὰ ποῦμε κάτι παραπάνω χάριν ἐκείνων ποὺ γιὰ κάποια αἰτία δὲν πρόφθασαν ἢ δὲν εἶχαν τὴν δυνατότητα νὰ ἀκούσουν τὸ Συνοδικὸ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ βρίσκονται ἀνάμεσά μας, ἀλλὰ καὶ γιὰ ἐμᾶς τοὺς ἰδίους ποὺ ἡμασταν παρόντες τὸ πρωὶ, θὰ προσθέταμε τὰ ἐξῆς. Ἡ ὑπενθύμιση τοῦ ἱστορικοῦ πλαισίου κατὰ τὴν ἀνάγνωση τοῦ Συνοδικοῦ πραγματοποιεῖται κυρίως μὲ δύο τρόπους. Ὁ ἓνας τρόπος εἶναι ἱστορικὸς καὶ ὁ δεῦτερος τρόπος λειτουργικὸς.

Ὁ πρῶτος τρόπος, ὁ ἱστορικὸς, εἶναι ἡ ἀπλὴ ἱστορικὴ ἀναφορὰ γεγονότων ποὺ διαδραματίστηκαν σὲ δύο διαφορετικὲς περιόδους. Ἡ πρώτη περίοδος εἶναι ἡ ἐποχὴ τῆς εἰκονομαχίας τοῦ 8ου καὶ 9ου αἰῶνος, ὅπου καταδικάστηκαν οἱ εἰκονομάχοι, καὶ ἡ δευτέρη εἶναι ἡ ἐποχὴ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ τοῦ 14ου αἰῶνος, ὅπου καταδικάστηκε ὁ παπισμὸς καὶ εἰδικότερα ἡ ἀδιέξοδη φιλοσοφικὴ καὶ λογικὴ προσέγγιση γνώσεως καὶ ἐνώσεως μὲ τὸν Θεό, ποὺ χαρακτηρίζει κατὰ κύριο λόγο τὸν Παπισμὸ.

Ὁ δεῦτερος τρόπος εἶναι ὁ λειτουργικὸς. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι τὰ ἱστορικὰ γεγονότα συνδέονται μὲ τὸ πραγματικὸ νόημα τῆς ζωῆς

τοῦ ἀνθρώπου. **Θ**ὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ὅτι λειτουργικὸς τρόπος εἶναι ἡ κινητοποίηση τοῦ ἀνθρώπου στὸ Θέλημα τοῦ Θεοῦ μὲ τὴν συνέργεια τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ὅπως ἀκριβῶς ἔγινε σὲ κάθε βίο Ἀγίου προσώπου. **Ἐ**πίσης θὰ λέγαμε ὅτι ὁ λειτουργικὸς τρόπος εἶναι ἐκεῖνος ποὺ κινητοποιεῖ τὸν ἄνθρωπο γιὰ νὰ ικανοποιήσει τὶς πραγματικὲς του ἀνάγκες καὶ ὄχι τεχνητές, δηλαδὴ ψευδαισθήσεις.

Τὶ ἀκριβῶς εἶναι πραγματικὴ ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὶ τεχνητὲς ἢ ψευδαισθήσεις εἶναι σημεῖο καθοριστικὸ γιὰ τὴν πορεία τοῦ ἀνθρώπου. **Ο**ἱ πραγματικὲς καθὼς καὶ οἱ ψεῦτικες ἀνάγκες τοῦ ἀνθρώπου συμβάλλουν ὄχι μόνο στὴν πορεία τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ καθορίζουν καὶ τὴν ποιότητα τῆς ζωῆς του. **Ἐ**πίσης εἶναι ἀρκετὰ δύσκολο ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος νὰ καταλάβει ποῦ βρίσκεται ὁ ἑαυτός του. **Π**ράγματι χρειάζεται βοήθεια ἀπὸ αὐθεντικὸ καὶ γνήσιο πνευματικὸ πατέρα. **Ἄ**ραγε ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος ἐπιδιώκει νὰ ικανοποιεῖ τὶς πραγματικὲς του ἀνάγκες ἢ βρίσκεται στὶς ψευδαισθήσεις του; **Α**ὐτὸ εἶναι δύσκολο νὰ ἀπαντηθεῖ. **Ἐ**ξαρτᾶται κατὰ πόσον ὁ ἴδιος ἔχει μοιραστεῖ τὰ προβλήματα καὶ τὰ ἀδιέξοδα τῆς ζωῆς του μὲ ἓναν ἔμπειρο πνευματικὸ.

Ἄν θὰ θέλαμε νὰ προσεγγίσουμε τὸν ἄνθρωπο ποὺ δὲν μοιράζεται τὴν ζωὴ του μὲ ἓναν πνευματικὸ πατέρα, δηλαδὴ ποὺ δὲν ἐξομολογεῖται, ποὺ δὲν ἔχει μυστηριακὴ ζωὴ, θὰ λέγαμε ὅτι ζεῖ σὲ ψευδαισθήσεις. **Ν**ομίζει πὼς ζεῖ κάτι ἀληθινό, ἐνῶ εἶναι ψεῦτικο. **Τ**ὸ ἐπιβαρυντικὸ γιὰ ἐκεῖνον εἶναι ὅτι ἐπιδιώκει νὰ προβάλλει τὶς ψευδαισθήσεις του ὡς ἀλήθεια. **Δ**ηλαδὴ συνειδητὰ ἢ ἀσυνειδητὰ ὁ ἄνθρωπος ἐξαπατᾷ τὸν ἑαυτό του καὶ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ τὸν περιβάλλουν. **Δ**ημιουργεῖ ἓνα τοξικὸ περιβάλλον καὶ προσελκύει ἀνθρώπους ποὺ τοὺς ἀρέσει νὰ ζοῦνε μὲ περιορισμένο ὀξυγόνο ζωῆς. **Ἀ**πὸ πλευρᾶς μηχανισμοῦ παρατηρεῖται καὶ τὸ ἐξῆς: **Ἦ**ταν κάποιος ἐξαπατᾷ τὸν ἑαυτό του, τότε ἐξαπατᾷ μὲ μεγαλύτερη εὐκολία καὶ τὰ θύματά του, ἀλλὰ καὶ τὰ ἴδια τὰ θύματα ἐνισχύουν τὶς ψευδαισθήσεις τόσο τοῦ δημιουργοῦ τους, ὅσων καὶ τῶν ἑαυτῶν τους. **Ἦ**πάρχει δηλαδὴ φαῦλος κύκλος.

Ἦ ἄνθρωπος ὅμως ποὺ ἐπιδιώκει νὰ ζεῖ τὶς πραγματικὲς του ἀνάγκες εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ἀναπνέει καθαρὸ ἀέρα. **Εἶ**ναι αὐτὸς ποὺ μέσα ἀπὸ τὶς δυσκολίες τῆς ζωῆς ἀνακαλύπτει νέα μονοπάτια διαδρομῆς συνάντησης μὲ τὸν Θεὸ καὶ τὸν συνάνθρωπο. **Τ**ὸ κάθε του βῆμα, χωρὶς νὰ τὸ ἐπιδιώκει, ἀφήνει ἓνα χνάρι πίσω του, τὸ ὁποῖο τὸ ἀκολουθοῦν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ ζοῦνε ἐλεύθερα καὶ νὰ ἀκολουθοῦν τὸ Θέλημα τοῦ Θεοῦ χωρὶς ἐκβιασμοὺς καὶ

διλήμματα. **Ε**ἶναι σὰν νὰ τοὺς ψιθυρίζουν στὸν νοῦ καὶ στὴν καρδιά τους τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν». **Α**πὸ πλευρᾶς μηχανισμοῦ εἶναι ὁ ἴδιος τρόπος, ὅπως ὁ Χριστὸς σχετιζόταν μὲ τοὺς μαθητές Του. **Ο** Χριστὸς γνώριζε τι ἔκανε, γι' αὐτὸ καὶ σταυρώθηκε. **Τ**ὸ μυστήριο τοῦ Σταυροῦ τὸ παρέδωσε ὁ Χριστὸς σὲ ὅλους ἐκείνους ποὺ κατάλαβαν ὅτι ἡ σωτηρία τους ἔρχεται μέσα ἀπὸ προσωπικὸ γολγοθᾶ. **Ο** σταυρὸς καὶ ὁ γολγοθᾶς εἶναι ἀποκάλυψη καὶ ὄχι ἀδιέξοδο ζωῆς.

Η σημερινὴ ἑορτὴ εἶναι ἀποκάλυψη Θεανθρώπινη, δὲν εἶναι ἀνθρώπινη κατασκευή. **Ε**ἶναι ἡ ἀναστήλωση τῶν ἱερῶν Εἰκόνων μὲ τὴν ἐπισφράγιση τῆς θεοπνευστίας τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς 7ης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐνῶ τὸ 843 καθιερώθηκε νὰ ἑορτάζεται αὐτὴ τὴν ἡμέρα, τὴν πρώτη Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, ἡ ἐόρτιος νίκη κατὰ τῆς αἰρέσεως τῆς εἰκονομαχίας. **Μ**έσα ἀπὸ μία σύντομη ἱστορικὴ ἀνασκόπηση εὐκόλα ὁ ἐρευνητὴς μπορεῖ νὰ διαπιστώσει ὅτι στοὺς εἰκονόφιλους κάθε τους κίνηση τὴν ἐπισφράγιζε ὁ Θεὸς μὲ τὴν παρουσία Του. **Α**ὐτὴ εἶναι καὶ ἡ εἰδοποιὸς διαφορὰ μὲ τὴν ἀνθρώπινη κατασκευή. **Ο** Θεὸς ἀποκαλύπτει τὴν παρουσία Του στὴν Ἐκκλησία Του καὶ ἐλκύει ἐκείνους ποὺ θέλουν νὰ τὸν ἀκολουθήσουν.

Αὐτὴ ἡ παρουσία Του ἦταν καὶ μὲ πολλὰ θαύματα μέσω τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων. **Ν**ὰ θυμηθοῦμε τὸ θαῦμα τῆς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ στὴν Βηρυτό, ὅπου μὲ τὰ θαύματα τὰ ὁποῖα ἐπιτελοῦσε καθημερινῶς γύρισε ὀλόκληρη συναγωγὴ Ἑβραίων μὲ τὴν Ὁρθόδοξο Πίστη; **Η** να ποῦμε τὸ θαῦμα τῆς ἱερᾶς εἰκόνας τῆς Παναγίας ποὺ ἔκανε καλὰ τὸν τελευταῖο εἰκονομάχο αὐτοκράτορα Θεόφιλο; **Α**ὐτὰ καὶ ἄλλα πολλὰ εἶναι ἄρκετὰ εὐκόλα νὰ τὰ ἀναζητήσει κάποιος καὶ νὰ καταλάβει ὅτι ὁ Θεὸς ἀποκαλύπτει τὴν παρουσία Του γενικῶς σὲ ἐκείνους ποὺ θέλουν νὰ τὸν ἀκολουθοῦν, καὶ εἰδικῶς σὲ περιπτώσεις ὅταν ὁ Θεὸς θέλει νὰ ἀποκαλύπτει τὸ Θέλημα Του, ὅπως Ἐκεῖνος θέλει.

Ενας ἄλλος τρόπος ποὺ φανερώνει ὅτι εἶναι Θεανθρώπινη ἀποκάλυψη αὐτὴ ἡ ἡμέρα καὶ ὄχι ἀνθρώπινη κατασκευή, εἶναι ὅτι ὁ Θεὸς ἀποκαλύπτεται σὲ ἀνθρώπους ποὺ μποροῦν νὰ ἀντέξουν νὰ δοῦνε τὸ φῶς Του. **Ε**ἶναι οἱ φίλοι καὶ οἱ Ἁγιοὶ Του. **Π**ιστοποιητικὸ γνησιότητος ὅτι πράγματι ἦταν Ἁγιοὶ Του καὶ ὅτι πράγματι ἀποκαλύφθηκε σὲ αὐτοὺς εἶναι ὅτι ἄφησε πίσω τὰ Ἱερὰ Λείψανά τους νὰ εὐωδιάζουν καὶ νὰ θαυματουργοῦν. **Γ**ιατί ἄραγε νὰ ἀφήνει ἄφθαρτα τὰ Λείψανα ὁ Θεὸς κάποιων Ἁγίων Του; **Ο** λόγος ποὺ ἀφήνει ὁ Θεὸς νὰ ὑπάρχουν τὰ Λείψανα τῶν Ἁγίων εἶναι γιὰ

τὸν ἁγιασμὸ τῶν πιστῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἀκολουθοῦν οἱ ἄνθρωποι τὸ παράδειγμα καὶ τὴν διδασκαλία τῶν Ἁγίων Του. Ἐπομένως Θεανθρώπινη ἀποκάλυψη δὲν εἶναι μόνον ὅτι ἡ ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ ποὺ πραγματοποιεῖται ἀπὸ τὸ δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστόν, ἀλλὰ καὶ ὅτι συμμετέχει σὲ αὐτὸ τὸ μυστήριον καὶ ὁ ἄνθρωπος μέσῳ τῶν Ἁγίων του. Ὅπως ἡ Παναγία συμμετεῖχε στὴν Ἐνανθρώπηση, ἔτσι καὶ ὁ κάθε Ἅγιος συμμετέχει στὸ σωτηριολογικὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ.

Λαμπρὸ παράδειγμα εἶναι ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς. Θὰ δοῦμε σὲ αὐτὸ τὸ παράδειγμα ὅτι ὁ Θεὸς συνεργοῦσε καὶ ἀπεκάλυπτε τὸ Θελημα Του μέσῳ τῶν Ἁγίων Του καὶ ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιος συμμετεῖχε. Τὰ λείψανα τοῦ Ἁγίου ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή εὐωδίαζαν καὶ θαυματουργοῦσαν, ἀλλὰ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖο ἔχει ἰδιαίτερη ἀξία γιὰ μᾶς σήμερα σὲ σχέση μὲ τὸν Παπισμὸ εἶναι ἡ διδασκαλία τοῦ Ἁγίου. Εἶπε κάτι πολὺ σημαντικό. Διετύπωσε πῶς γιὰ νὰ κατανοήσουμε τὰ δόγματα τῆς Ἐκκλησίας θὰ πρέπει νὰ ἔχουμε καθαρὴ καρδιά. Ἡ κατανόηση τῶν δογμάτων γίνεται μόνον ὅταν ὁ Θεὸς ἀποκαλύπτεται μέσα στὴν καθαρὴ καρδιά τοῦ θεόπτη Ἁγίου. Οἱ Παπικοὶ δὲν πιστεύουν κάτι τέτοιο.

Νομίζουν ὅτι ὅσο περισσότερο διαβάζει κάποιος καὶ γνωρίζει ἀρχαία ἑλληνικὴ φιλοσοφία, ἄλλο τόσο μπορεῖ νὰ φθάσει στὴν εὐδαιμονία. Εὐδαιμονία ὀρίζουν τὸν Παράδεισο ὡς μία στατικὴ εὐχάριστη κατάσταση. Κάτι τέτοιο δὲν ὑπάρχει καὶ αὐτὸ εἶναι μία ἀνθρώπινη κατασκευὴ. Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος εἶναι σαφῆς ἐπ' αὐτοῦ ὅταν λέγει: Ὁ Παράδεισος δὲν εἶναι μία στατικὴ κατάσταση, ἀλλὰ μία ἀτέλεστη τελειότης. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ τελειότητα ὅλο καὶ περισσότερο ἀυξάνεται, ὅλο καὶ περισσότερο τελειοῦται. Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος ὁ Ἅγιος, ἐπειδὴ εἶχε ἐμπειρία ἀκτίστου φωτός, γι' αὐτὸ καὶ εὐωδίασαν τὰ Λείψανά του, γι' αὐτὸ καὶ συμμετεῖχε στὸ σωτηριολογικὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ, γι' αὐτὸ καὶ ἡ διδασκαλία του εἶναι Θεανθρώπινη καὶ ὄχι ἀνθρώπινη κατασκευὴ.

Ἐδῶ μπορούμε νὰ καταλάβουμε μία ποιοτικὴ διαφορὰ μεταξὺ τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ τοῦ Παπισμοῦ, ποὺ εἶναι μία κατασκευὴ. Αὐτὴ εἶναι ὅτι καθένας ἀπὸ ἐμᾶς μπορεῖ ἐὰν θέλει νὰ βιώσει τὴν ἀλήθεια, ἐνῶ στὸν Παπισμὸ μόνον οἱ ὀλίγοι ὅπως λένε, ἀλλὰ τελικὰ βιώνουν ψευδαισθήσεις καὶ κατασκευές. Μία δευτέρη διαφορὰ ποὺ θέλουμε νὰ ἐπισημάνουμε εἶναι στὸν τρόπο γνώσεως τοῦ Θεοῦ. Οἱ Παπικοὶ λένε ὅτι ἀφοῦ γνωρίσεις φιλοσοφία καὶ ἀφοῦ μάθεις πολλὰ καὶ σημαντικά, τότε ἔρχεται ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ, τότε γνωρίζεις τὸν Θεό. Στὴν Ὁρθόδοξη Παράδοση γιὰ νὰ

γνωρίσει κάποιος τὸν Θεὸ ἀπαιτεῖται νὰ μάθει τὴν τέχνη τῆς κάθαρσης τῆς καρδιάς. Ὁ χρόνος μπορεῖ νὰ εἶναι ἄμεσος, ἀλλὰ ἴσως νὰ χρειαστοῦν καὶ χρόνια. Ὁ χρόνος θὰ ἐξαρτηθεῖ ἀπὸ τὴν δύναμη τῆς μετανοίας τοῦ ἀνθρώπου.

Οἱ δύο παραπάνω ποιοτικὲς διαφορὲς φανερώνουν ἐπίσης τὴν Θεανθρώπινη ἀποκάλυψη, καθὼς καὶ τὴν ἀνθρώπινη κατασκευὴ. Ἡ Ὁρθόδοξη Παράδοση δείχνει ὅτι μποροῦν νὰ συμμετέχουν ὅλοι στὴν ἀλήθεια καὶ ὄχι μία κατηγορία ἀνθρώπων, ὅπως στὸν Παπισμό. Ὁ τρόπος νὰ γνωρίσει τὴν ἀλήθεια κάποιος εἶναι πρὸ ἀπλὸς καὶ ἄμεσος, ἐνῶ στὸν Παπισμὸ πρὸ σύνθετος πρὸ φέρνει σύγχυση. Ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ, σύμφωνα μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Παράδοση, ἐφόσον εἶναι γιὰ ὅλους, τότε εἶναι ἀληθινὴ καὶ ἀποκαλυπτικὴ. Γιὰ τοὺς Παπικοὺς ὅμως ἡ ἀλήθεια κατανοεῖται μόνον ἀπὸ τοὺς λίγους, ἀπὸ μία συγκεκριμένη κατηγορία ἀνθρώπων, ἐπομένως ἐδῶ ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι ἀποκαλυπτικὴ, ἀλλὰ κατασκευασμένη καὶ φοβικὴ.

Ὅτι στηρίζεται στὸν φόβο, εἶναι ἀνθρώπινη κατασκευὴ. Στὴν Δύση κατασκεύασαν τὸν φόβο καὶ τὴν τιμωρία. Δὲν κατάλαβε ὁ δυτικὸς κόσμος ὅτι ὁ φόβος εἶναι χειραφέτηση, ψυχολογικὴ ὁμηρία καὶ πνευματικὸς ἐκβιασμός. Πάνω σὲ αὐτὰ τὰ χαρακτηριστικὰ στηρίχθηκε ὁ θεολογικὸς Μεσαίωνας τῆς Δύσεως καὶ μετατράπηκε σὲ κοινωνικὴ στάση ζωῆς καὶ συμπεριφορᾶς μὲ «λαμπρὸ» παράδειγμα τὴν ἱερὰ ἐξέταση, ὅπου στὴν οὐσία καίγανε ζωντανοὺς ὅσους ὑποπτευόντουσαν ἀπὸ τοὺς χριστιανούς τους ὅτι παρέκκλιναν ἀπὸ τὸν κανόνα τῆς κατασκευασμένης πίστεώς τους. Ἐνα ἄλλο παράδειγμα ἦταν καὶ οἱ ἐννέα σταυροφορίες στοὺς Ἁγίους Τόπους πρὸς ἔκταση οἱ σταυροφόροι. Τελικὰ τὶς περισσότερες φορὲς λαφυραγωγοῦσαν καὶ βεβήλωναν ὀρθοδόξους ναοὺς καὶ ἱερὰ Λείψανα Ἁγίων μας, παρὰ ὅτι βοήθησαν τοὺς Ἁγίους Τόπους.

Μία σύγχρονη κατασκευασμένη ἀλήθεια εἶναι ὁ Οἰκουμενισμός. Ἐδῶ δὲν ὑπάρχουν λογικὰ σχήματα γιὰ νὰ μᾶς βοηθήσουν νὰ κατανοήσουμε τὴν κατασκευὴ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Εἶναι ἡ λογικὴ τοῦ παραλόγου καὶ τῆς σύγχυσης. Ἡ λογικὴ τοῦ παραλόγου λέγει, ὅτι Θεὸ πιστεύεις τελικὰ εἶσαι ἐντάξει. Ὅτι μποροῦσαμε νὰ ποῦμε ὅτι εἶναι ἡ λογικὴ τοῦ παραδόξου. Ἐνῶ σὲ πρῶτο ἐπίπεδο βλέπεις ἀπὸ κοντὰ κάποια φύλα ἕνα κῆπο ἐνδεχομένως, ἀπὸ μακριὰ σὲ δεῦτερο ἐπίπεδο βλέπεις ὅλα τὰ ὠραία φύλα νὰ συνθέτουν μίαν ἄλλη εἰκόνα πρὸς τρομάζει τὸν παρατηρητὴ. Ἡ φωτογραφία εἶναι κατατοπιστικὴ τῆς κατασκευῆς καὶ τῶν ψευδαισθήσεων.

Μία επίσης κατασκευασμένη ἀλήθεια εἶναι ἡ λεγόμενη Σύνοδος τοῦ Κολυμπαρίου τῆς Κρήτης. Ἐκεῖ δομοῦν κάτι ἐξαιρετικὰ πολὺ πρωτότυπο σὲ σχέση μὲ τὸ παρελθόν. Παρουσιάζουν ἕνα διαφορετικὸ μοντέλο Συνόδου σὲ σχέση μὲ τὶς προηγούμενες Συνόδους. Τὴν ἐν λόγῳ Σύνοδο τὴν ὀνομάζουν Πανορθόδοξη. Ἀπ' ὅ,τι γνωρίζουμε ὅμως, Πανορθόδοξη Σύνοδος μὲ ιδιαίτερο καὶ κυρίαρχο χαρακτηριστικὸ ἐκτὸς τῶν ἄλλων εἶναι νὰ μνημονεύει προηγούμενες Συνόδους ποὺ καταδικάστηκαν αἰρετικοί, γιὰ νὰ δείχνει μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο καὶ τὴν συνέχεια καὶ τὴν σύνδεση μὲ τὴν ἱστορία.

Σὲ αὐτὴ τὴν Σύνοδο δὲν ὑπῆρξε κάτι τέτοιο. Ἐπίσης δὲν κατονόμασε κάποια αἵρεση. Τὸ ὅτι δὲν ἀντιλήφθηκαν κάποια αἵρεση, αὐτὸ σημαίνει ὅτι τὸ αἰσθητήριο νὰ ἀναγνωρίζει σύγχρονες πνευματικὲς ἀπειλὲς δὲν εἶναι ἐνεργοποιημένο. Τελικὰ πρωτοτύπησαν. Δὲν βρῆκαν αἵρεση. Ἐπίσης ἔκαναν καὶ κάτι παραπάνω σὲ πρωτοτυπία. Ὀνόμασαν ὡς ἐκκλησίες τοὺς ἑτεροδόξους, δηλαδή τοὺς αἰρετικούς. Ἐπομένως, ὅ,τι εἶδαμε στὴν ἐν λόγῳ σύνοδο εἶναι μία ἀνθρώπινη κατασκευὴ ποὺ ἔρχεται νὰ ὑποστηρίξει ἀνθρώπινες σκοπιμότητες καὶ ὄχι τὸ Θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ἐνα ἄλλο σημαντικὸ στοιχεῖο εἶναι ὅτι ὑπάρχει μία κατασκευασμένη ἀσάφεια. Αὐτὸ πολὺ πιθανὸν νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἄλλες μεθοδεύσεις στὸν μέλλον. Φαίνεται περισσότερο στὰ κείμενά τους διπλωματία, παρά γλῶσσα ἀληθείας καὶ ἀγάπης. Δὲν φαίνεται ὅτι ἐκφράζει καὶ στοιχειώδη ἀγάπη, διότι ἐγκαταλείπει τὸν δυτικὸ ἄνθρωπο, ποὺ ἀνήκει στὴν ὁποιαδήποτε αἵρεση, μόνο του χωρὶς ἐλπίδα. Δὲν τὸν βοηθάει νὰ σκεφτεῖ διαφορετικὰ, νὰ προσανατολιστεῖ πνευματικά. Τελικῶς αὐτὸ ποὺ ἔχει σημασία εἶναι τί εἶναι ἡ Σύνοδος τοῦ Κολυμπαρίου Κρήτης; Εἶναι τελικῶς κατασκευάσμα ἀνθρώπινο ἢ Θεανθρώπινη παρουσία; Σύμφωνα μὲ τὰ γραφόμενά τους φάνηκε ὅτι περπατᾶνε σὲ ἀνθρώπινες κατασκευές, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὸν Δημιουργὸ ποὺ δὲν βλέπουν, καὶ τὸν ἄνθρωπο ποὺ βλέπουν τὸν ἄφησαν μόνο του ἀνυπεράσπιστο σὲ αἱρέσεις.

Παρόμοιες Σύνοδοι ποὺ ἤθελαν νὰ καταργήσουν τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη ἦταν καὶ ἐπὶ ἐποχῆς τῆς εἰκονομαχίας. Ὑπῆρξαν ἀποφάσεις συνόδων καὶ διατάγματα αὐτοκρατορικὰ γιὰ τὴν ἀποκαθίλιση καὶ τὴν μὴ προσκύνηση τῶν ἱερῶν Εἰκόνων. Τὰ ἱερὰ Λείψανα τὰ πετοῦσαν σὲ ἀποχετεύσεις τῆς ἐποχῆς τους καὶ ἐδῶκαν ἐκείνους ποὺ προσκυνοῦσαν τὶς Ἱερὲς Εἰκόνες καὶ τὰ Ἱερὰ Λείψανα. Στὴν ἐποχὴ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ κάτι ἀντίστοιχο ὑπῆρξε.

Ώστόσο ὁμως ἦταν θέμα χρόνου νὰ καταρρεύσει τὸ ψεῦδος καὶ ἡ κατασκευασμένη ἀλήθεια. **Ὅ**πως καὶ ἔγινε.

Σήμερα οἱ κατασκευὲς ψεύτικων ἀληθειῶν τελικὰ εἶναι μία ἀπάτη, μία φάρσα, ἓνα καλοστημένο ψέμα, πὸν γίνεται σὲ πολλὰ ἐπίπεδα στὴν κοινωνία μας, ὅπως σὲ θεσμοὺς καὶ ἀξίες. **Ἐ**κεῖ πὸν παρατηρεῖται κρίση σὲ κοινωνικὸ καὶ προσωπικὸ ἐπίπεδο, ἐκεῖ διαπιστώνονται πίσω ἀπὸ τὴν κρίση καὶ οἱ κατασκευασμένες ἀλήθειες. **Ἡ** κατασκευασμένη ἀλήθεια εἶναι ἀνάλογη μὲ τὸ νόημα τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ αὐτὸ φαίνεται λογικὸ. **Ἄ**ν δηλαδὴ ὁ ἄνθρωπος θέλει νὰ ζεῖ τὴν ἀλήθεια, τότε δὲν κατασκευάζει ἀλήθειες, διότι πολὺ ἀπλὰ ζεῖ τὴν ἀλήθεια καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκη κατασκευὲς περὶ τῆς ἀληθείας. **Ἄ**ν ὁμως ὁ ἄνθρωπος δὲν ζεῖ τὴν ἀλήθεια, τότε κατασκευάζει ἀλήθειες γιὰ νὰ προβάλλει τὸν ἑαυτό του μέσα ἀπὸ αὐτὲς τὶς κατασκευές. **Τ**ὸ κάνει, διότι τὸ ἔχει ἀνάγκη. **Ἡ** ἀνάγκη ὁμως δὲν εἶναι ἀληθινή, ἀλλὰ μοιάζει μὲ ἀληθινὴ πὸν τελικὰ εἶναι ψεύτικη. **Ἐ**δῶ ἐνεργοποιοῦνται καὶ οἱ ψευδαισθήσεις, πὸν εἶναι ἀνάλογες μὲ τὶς κατασκευασμένες ἀλήθειες.

Οἱ κατασκευὲς ἀφοροῦν κυρίως τοὺς ρόλους. **Ὁ** ρόλος εἶναι ἀνάλογος μὲ τὸ ἔργο πὸν ἐπιτελεῖται. **Ἐ**να παράδειγμα κατασκευῆς ρόλου εἶναι ὁ ρόλος τοῦ γονέα. **Ἐ**ὰν ὑπάρχει σήμερα κρίση στὴν κοινωνία σὲ πολλοὺς τομεῖς, εἶναι διότι ἡ ἴδια ἡ οἰκογένεια περνάει κρίση. **Π**ολλοὶ εἶναι οἱ γονεῖς πὸν λένε στὰ παιδιά τους: μὴν τὸν κάνεις αὐτό, ὅταν οἱ ἴδιοι κάνουν τὸ ἀντίθετο π.χ. μὴν καπνίζεις παιδί μου, ἀλλὰ ἐγὼ καπνίζω. **Ὁ** ἴδιος ὁ γονέας λέει, πῆγαινε παιδί μου κατηχητικό, ἀλλὰ ὁ ἴδιος δὲν πάει στὴν Ἐκκλησία. **Ὁ** σύγχρονος γονιὸς δίνει στὸ παιδί του ὅ,τι τὸ καλύτερο πιστεύει, ἀλλὰ στὸ προηγούμενο παραδείγματα διδάσκει ἀρνητικὰ μὲ τὸ παράδειγμά του.

Ἄέει δηλαδὴ, παιδί μου ὅταν μεγαλώσεις θὰ μπορεῖς καὶ ἐσὺ νὰ καπνίζεις καὶ νὰ μὴν πηγαίνεις στὴν ἐκκλησία, ὅπως ἐγὼ. **Ἄ**πλὰ νὰ κάνεις ὑπομονὴ μέχρι νὰ μεγαλώσεις. **Αὐ**τὸ εἶναι ἓνα ἀπλὸ παράδειγμα, γιὰ νὰ καταλάβουμε ὅτι ὁ γονιὸς στὸ συγκεκριμένο παράδειγμα ἔχει κατασκευάσει μία ψευδῆ εἰκόνα γιὰ τὸν ρόλο του, πὸν ὁ ἴδιος ὁ ρόλος του ὑπονομεύει τὴν ζωὴ τοῦ παιδιοῦ του μὲ τὸ παράδειγμά του. **Β**ρίσκεται στὸν κόσμον πὸν ἔχει κατασκευάσει.

Ἄν θὰ θέλαμε νὰ δοῦμε ἄλλες περιπτώσεις πὸν σύνθετες, θὰ διαπιστώναμε ὅτι τελικῶς ἡ σύγχρονη οἰκογένεια λειτουργεῖ παθολογικὰ σὲ βαθμὸ πὸν μπορεῖ κάποιος νὰ πεῖ, ὅτι εἶναι ἐργαστήρι ψυχοπαθολογίας. **Μ**έσα ἐκεῖ κατασκευάζονται προσωπικότητες μὲ συναισθηματικὲς διαταραχές, μὲ συννοσηρότητα ἕως καὶ

ἀκραῖες περιπτώσεις ὅπως τῆς σχιζοφρένειας. **Ἐπίσης**, σύγχρονες ἔρευνες ἔχουν δείξει ὅτι ἡ ὁμοφυλοφιλία κατασκευάζεται συναισθηματικῶς μέσα ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν οἰκογένεια, ὅταν αὐτὴ λειτουργεῖ μὲ λανθασμένους ρόλους ἰδιαιτέρως τῶν γονέων.

Ἀηλαδῆ, γονεῖς μὲ διαφορετικὴ συμπεριφορὰ σὲ σχέση μὲ τὸ φύλο τους, ἢ ὑπερβολικὴ καὶ ἢ ἐκτὸς ὁρίων στάση ζωῆς σὲ ἐπικαιρὰ θέματα, ἐπηρεάζουν τὸ παιδί σημαντικὰ στὸ συναίσθημά του. **Ἐ**να παράδειγμα λανθασμένου ρόλου εἶναι ὅταν λέει μία γυναίκα σὲ ὄλους: **Ἐ**γὼ εἶμαι ἡ κολώνα τοῦ σπιτιοῦ. **Δ**είχνει σαφῶς τὸν λανθασμένο ρόλο της καὶ τὴν κατασκευασμένη ἀλήθειά της, ποὺ ἐξυπηρετεῖ τὸν δικό της κατασκευασμένο ρόλο, ποὺ τελικὰ ὑπονομεύει τὴν ἴδια, τὰ παιδιά της καὶ τὴν κοινωνία κατὰ προέκταση.

Τὰ πρόσωπα τῆς οἰκογένειας ποὺ πάσχουν ὅταν ἐνταχθοῦν μέσα στὴν κοινωνία, κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο πάσχει καὶ τὸ κοινωνικὸ πλαίσιο. **Ἄ**ν θὰ θέλαμε νὰ ἀλλάζαμε τὴν κοινωνία, θὰ δίναμε περισσότερη προσοχὴ στὴν οἰκογένεια. **Ἄ**ν θὰ θέλαμε νὰ δοῦμε τώρα πόσο εἶναι εὐκολο ἢ δύσκολο νὰ ἀλλάξει ἡ κοινωνία μας, τότε θὰ βλέπαμε κατὰ πόσο μπορεῖ εὐκολα ἢ δύσκολα νὰ ἀλλάξει ὁ ἑαυτὸς τοῦ καθενός. **Ἐ**ὰν τελικὰ τὸ ἀποφασίζαμε νὰ ἀλλάξουμε, θὰ διαπιστώναμε μὲ βιωματικὸ τρόπο κατασκευὲς ποὺ ἐξαπάτησαν τὸν σύγχρονο ἄνθρωπο σὲ προσωπικὸ καὶ κοινωνικὸ ἐπίπεδο.

Ἐνα ζήτημα, τὸ ὁποῖο ἀπασχολεῖ τὴν ἑλληνικὴ κοινωνία καὶ μέσα ἀπὸ αὐτὸ φαίνονται κατασκευές, εἶναι ὅτι στὸ νέο πρόγραμμα ὕλης τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας περιλαμβάνει τὴν θεματικὴ ἑβδομάδα. **Γ**ι' αὐτὸ τὸ θέμα μόνο θὰ μπορούσαμε νὰ ἀφιερῶσουμε πολὺ χρόνο καὶ ἰδιαίτερη διάλεξη καὶ δὲν πρόκειται σήμερα νὰ τὸ καλύψουμε διεξοδικῶς. **Τ**ὸ πρόγραμμα ὀνομάζεται «Σῶμα καὶ Ταυτότητα». **Π**εριέχει τρεῖς ἐνότητες. **Ἡ** πρώτη ἀφορᾷ τὴν διατροφή καὶ τὴν ποιότητα τῆς ζωῆς, ἢ δευτέρη τὴν πρόληψη τοῦ ἐθισμού καὶ ἢ τρίτη τίς λεγόμενες ἔμφυλες ταυτότητες. **Μ**ὲ λίγα λόγια μᾶς λένε: **Σ**τὴν πρώτη περίπτωση περὶ διατροφῆς, νὰ τρῶτε σωστά. **Σ**τὴν δευτέρη περίπτωση, νὰ προσέχετε τίς οὐσίες νὰ μὴν ἐθιστεῖτε. **Σ**τὴν τρίτη περίπτωση, τώρα μπορεῖτε νὰ διαλέξετε τὸ φύλο σας.

Εἶναι ξεκάθαρο ὅτι μὲ τὸ παραπάνω πρόγραμμα δείχνουν τελικὰ ὅτι οἱ ἐπνευστὲς τοῦ προγράμματος δὲν ἀσχολοῦνται εἰλικρινῶς μὲ παιδαγωγικὸ τρόπο. **Ἄ**ν ἀσχολοῦνται μὲ τὰ αἷτια, ἀλλὰ μὲ τὸ σύμπτωμα. **Ἡ** παχυσαρκία καὶ ἡ ἐξάρτηση ἔχουν βαθύτερα αἷτια συναισθηματικὰ καὶ ψυχολογικά, ποὺ αὐτὰ ἀντιμετωπίζονται μὲ βαθύτερες τομὲς στὴν κοινωνία μας, μὲ παρεμβάσεις τόσο στοὺς

πάσχοντες, ἀλλὰ κυρίως μέσα στην σύγχρονη οικογένεια. **Ἡ** τρίτη περίπτωση εἶναι μία στρέβλωση. **Ἄντι** νὰ ἐνισχυθεῖ ὁ νέος στὴν βιολογικὴ του ταυτότητα, τελικὰ τὸν ἀποδομοῦν καὶ τοῦ φέρνουν σύγχυση. **Σημαντικὸ** ἔργο θὰ ἦταν νὰ τονιστεῖ ἡ ὑπάρχουσα ταυτότητα μὲ ρόλους καὶ συγκεκριμένα ἔργα.

Σύμφωνα μὲ αὐτὸ τὸ θέμα ποὺ θέτει ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία περὶ τῆς θεματικῆς ἐβδομάδας, παρατηροῦνται πολλές καὶ διαφορετικὲς κατασκευασμένες ἀλήθειες. **Μία** κοινωνικὴ κατασκευασμένη ψεύτικη ἀλήθεια εἶναι ἡ διατροφή. **Πολλά** εἶναι ποὺ δὲν πρέπει νὰ τρώει ὁ νέος, ἀλλὰ δυστυχῶς σιτίζεται ἀκριβῶς ὅπως σιτίζεται καὶ ὁ μεγαλύτερός του. **Τὸ** ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὸν ἐθισμό. **Ὁ** νέος μαθαίνει τὸ ἀλκοὸλ διότι τὸ βλέπει στὸ κοντινὸ καὶ μακρυνὸ του περιβάλλον. **Ἔμαθε** ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους, ὅτι ἡ μόνη παρηγοριὰ στὰ ἀδιέξοδα εἶναι τὸ ἀλκοὸλ. **Τὸ** λάθος γίνεται συνήθεια καὶ ἡ συνήθεια μία κατασκευασμένη ἀλήθεια.

Κατὰ παρόμοιο τρόπο πολλές ψεύτικες κατασκευασμένες ἀλήθειες ἔχουν δομηθεῖ σήμερα στὴν κοινωνία μας ἀκόμα καὶ στὴν περίπτωση τῆς ταυτότητας τοῦ φύλου. **Τὸ** θέμα εἶναι ἀρκετὰ σοβαρὸ καὶ μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπιστεῖ ὄχι μὲ ἀναρθρες φωνές καὶ συνθήματα, ἀλλὰ στὴν κατανόηση τῶν αἰτιῶν. **Ὁ** τρόπος γιὰ νὰ κατανοήσουμε τὰ αἷτια εἶναι νὰ δοῦμε τίς κατασκευές εἴτε προσωπικὲς εἴτε κοινωνικὲς ποὺ δομοῦνται ἀπὸ τὸν σύγχρονο ἄνθρωπο καὶ κατόπιν οἱ παρεμβάσεις θὰ ἔχουν μεγαλύτερη ἀποτελεσματικότητα.

Τελικῶς οἱ κατασκευασμένες ἀλήθειες ποὺ βλέπουμε σὲ θεσμούς καὶ ἀξίες, εἶναι ὅτι νωρίτερα ὁ ἄνθρωπος ἔχει κατασκευάσει μὲ ψεύτικες ἀλήθειες ἕναν θεὸ ποὺ δὲν ὑπάρχει. **Κατασκεύασε** ἕναν θεὸ ποὺ νὰ ἐξυπηρετεῖ τὰ πάθη του, τίς τεχνητὲς του ἀνάγκες, δηλαδή τίς κατασκευασμένες ψεύτικες ἀλήθειες. **Ἐναν** θεὸ ὅπως κάποτε οἱ Ἰουδαῖοι δημιούργησαν ἕνα χρυσὸ μοσχάρι τὴν στιγμή ποὺ ὁ Μωϋσῆς ἀπουσίαζε στὸ ὄρος Σινᾶ γιὰ νὰ παραλάβει τίς δέκα ἐντολές. **Τὸ** δημιούργησαν γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τίς ψευδαισθήσεις τους. **Ὁ** σύγχρονος ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ συνειδητοποιήσει, ὅτι ἔχει κατασκευάσει μία θεολογία μέσα του ποὺ αὐτὴ τὴν στιγμή τοῦ καθορίζει τὴν καθημερινότητά του καὶ τὴν ποιότητα τῆς ζωῆς του. **Εἶναι** αὐτὴ ἡ θεολογία ποὺ ἀμέσως τοῦ καθορίζει τὸν τρόπο ποὺ θὰ δομίσει τοὺς θεσμούς καὶ τίς ἀξίες τῆς κοινωνίας ποὺ ζεῖ.

Δυστυχῶς, ὁ Οἰκουμενισμὸς σήμερα ἔχει κατασκευάσει ἕνα σύγχρονο χρυσὸ μοσχάρι μὲ θεολογικὲς ἀσάφειες, ὅπως στὴν λε-

γόμενη Σύνοδο τοῦ Καλυμπαρίου, πὸ ἐξαπατᾶ τὸν σύγχρονο Ἕλληνα καὶ ἀφήνει ἀνυπεράσπιστο τὸν δυτικὸ ἄνθρωπο ἀνά τὴν οἰκουμένη, ἐγκαταλελειμμένο μόνο του μέσα στὴν αἵρεση, στὴν ἀσάφεια καὶ στὴν σύγχυση. **Τ**ὸ πιὸ σοβαρὸ πὸ ἐπιτελεῖ σὲ παγκόσμιο ἐπίπεδο, εἶναι ὅτι ὁ τρόπος πὸ ἀντιλαμβάνεται τὸν Θεό, μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ἀντιλαμβάνεται θεσμοὺς καὶ ἀξίες. **Ἡ** θεολογία τοῦ Οἰκουμενισμοῦ πὸ χαράζει ἡ κρατοῦσα ἐκκλησία, ἀλλοιώνει καὶ διαστρεβλώνει ἀρχές, ἦθη, θεσμοὺς, ἀξίες μὲ τὸν ἴδιο ἀκριβῶς τρόπο πὸ κατανοεῖ τὸν Θεό. **Ὅ**πως ὑποστηρίζουν ὅτι ὁ Θεὸς γίνεται κατανοητὸς ἀπὸ πολλὰ καὶ διαφορετικὰ θρησκευάματα, ἔτσι ἐπὶ παραδείγματι μπορεῖ νὰ κατανοήσῃ ὁ ἄνθρωπος τὴν πραγματικὴ του ἀνάγκη ἀπὸ διαφορετικὰ ἦθη καὶ ἔμφυλες ἐπιλογές.

Ἡ πραγματικὴ ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου εἶναι νὰ συναντήσῃ τὸν Πλάστη Του ἀπὸ αὐτὴ τὴν ζωὴ μὲ συγκεκριμένο τρόπο, καὶ ὄχι μὲ πολλοὺς καὶ διαφορετικούς, ὅπως μᾶς λέγει ὁ Οἰκουμενισμὸς. **Ἡ** εὐθύνη τῆς κρατοῦσης ἐκκλησίας εἶναι μεγάλη. **Ἡ** θεολογία τοῦ Οἰκουμενισμοῦ δὲν εἶναι ἀπλῶς μία θεολογικὴ ιδέα. **Π**λήττει βαθύτερα τὶς ἀξίες καὶ τὸ ἦθος τοῦ ἀνθρώπου ἢ τὸ ἀντίστροφο. **Τ**ελικῶς, ὁ Οἰκουμενισμὸς εἶναι ἔκφραση τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου στὸ ἦθος καὶ στὶς ἀξίες του μὲ θεολογικὸ τρόπο.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ σήμερα πὸ ἐφορτάζει τὰ ὀνομαστήριά της ἔχει πρόταση. **Ἐ**χει ἀπάντηση μέσα σὲ αὐτὲς τὶς προκλήσεις τῶν καιρῶν. **Ἄ**ν βλέπει ὡς ἀδιέξοδα τὰ προβλήματα, ἀλλὰ ὡς εὐκαιρίες νὰ ἀποκαλύψει καὶ πάλι τὴν ἀνόθευτη ἀλήθεια καὶ νὰ τὴν προβάλλει μέσα στὴν κοινωνία ὡς πρόταση ζωῆς, χωρὶς προκαταλήψεις καὶ ιδεασμοὺς. **Ἐ**νώπιον τῆς κατασκευασμένης ψεύτικης ἀλήθειας, προτείνει μέσα ἀπὸ τὴν Παράδοσή της τὴν ἀλήθεια μὲ βιωματικὸ τρόπο. **Αὐ**τὸ σημαίνει ὅτι ὁ νέος βλέποντας τὸ σωστὸ παράδειγμα ἐνὸς Ἁγίου, προβληματίζεται θετικὰ καὶ ταυτόχρονα προσανατολίζεται.

Θέτει ἓνα δίλημμα στὸν ἑαυτό του. **Θ**ὰ μιμηθεῖ τὸ παράδειγμα τοῦ Ἁγίου ἢ ὄχι; **Τ**ὸ παράδειγμα τοῦ Ἁγίου γιὰ τὸν ἴδιο τὸν Ἅγιο εἶναι ἡ ἀληθινὴ καὶ πραγματικὴ ζωὴ, ἐνῶ γιὰ τὸν νέο εἶναι μία βιωματικὴ πληροφορία. **Ἄ**ν ἔχει κάνει ἀκόμα προσωπικὸ του βίωμα τὸ βίωμα τοῦ Ἁγίου. **Τ**ὸ ἀμέσως ἐπόμενο πὸ ἔχει νὰ κάνει ὁ νέος εἶναι νὰ βιώσῃ ὁ ἴδιος αὐτὸ τὸ παράδειγμα στὴν ζωὴ του, ἐντάσσοντάς το στὶς πραγματικὲς του ἀνάγκες καὶ ὄχι σὲ ψεύτικες πὸ ἱκανοποιοῦν ψευδαισθήσεις.

Μπορεῖ αὐτὸ νὰ φαίνεται ἀπλό. **Αὐ**τὴ ἡ ἀπλότητα τελικὰ χάνεται, γι' αὐτὸ παρατηρεῖται σύνθεση καὶ πολυπλοκότητα πὸ γεννᾶ

τὴν σύγχυση.

Ἀδελφοί μου, ἄς προσπαθήσουμε νὰ βάλουμε στὴν ζωὴ μας τὴν ἀπλότητα τοῦ καλοῦ παραδείγματος. **Ἄ**ς ἀναζητήσουμε τὸ καλύτερο στὴν ζωὴ μας. **Ἄ**ν ὑπῆρξαν ἢ ὑπάρξουν ἀτυχίες καὶ ματαιώσεις δὲν πειράζει, ἄς σηκωθοῦμε καὶ νὰ προσπαθήσουμε καὶ πάλι. **Εἶ**ναι πρόκληση νὰ βιώνεις τὸ αὐθεντικὸ καὶ τὸ γνήσιο. **Σ**ήμερα ἂν δὲν τολμήσουμε στὴν πρόκληση τοῦ αὐθεντικοῦ τότε θὰ γευόμαστε κονσέρβες δίχως θρεπτικὰ συστατικὰ καὶ μάλιστα θὰ περιμένουμε ἰκετευτικὰ πότε θὰ μᾶς τὶς δώσουν.

Μπορεῖ τὸ σύγχρονο μοσχάρι τῆς εἰδωλολατρείας τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ τῆς κατασκευασμένης πίστεως νὰ ἔχει μεγάλη ἐπίδραση, νὰ ἔχει μετασηματισθεῖ δηλαδὴ σὲ ἀξίες καὶ θεσμοὺς μέσα στὴν καθημερινότητά μας. **Αὐ**τὸ ἄς μὴν μᾶς ἀπογοητεύει. **Π**άντα ὑπάρχει ἡ ἐλπίδα τοῦ Χριστοῦ.

Καταλήγοντας θὰ λέγαμε ὅτι ὁ σύγχρονος Μωϋσῆς δὲν εἶναι σὲ κάποιο ὄρος καὶ κάποια στιγμή θὰ ἔρθει. **Ὁ** σύγχρονος Μωϋσῆς εἶναι ἀνώτερος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. **Εἶ**ναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. **Εἶ**ναι ὁ Χριστὸς μέσα στὴν καρδιά μας, πὸν ὅταν ἀποκαλυφθεῖ, τότε ἡ σύγχρονη εἰδωλολατρεία θὰ σκορπίσει καὶ θὰ χαθεῖ. **Ὁ** Χριστὸς εἶναι μέσα μας. **Ἄ**ς τὸν προβάλλουμε εἰδικὰ σήμερα, διότι σήμερα ἐορτάζει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, σήμερα ἐορτάζει ἡ Ὁρθοδοξία τὰ νικητήριά της. **Ε**ορτάζουμε ὅλοι ἐμεῖς σήμερα καὶ ὁ κάθε ἓνας ξεχωριστά.

Χρόνια πολλά, εἰρηνικὰ καὶ Ὁρθόδοξα!

Καλὸ ὑπόλοιπο Τεσσαρακοστῆς!

